

Caiete de comunicare

**Universitatea „Vasile Alecsandri”
din Bacău**

Facultatea de Litere

**Revistă a studenților de la
Comunicare și relații publice**

**An IV
Vol. 2
2014**

ISSN 2247 – 2576

Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău
Facultatea de Litere

Caiete de comunicare

2014

An IV, Vol. 2

Publicația apare în cadrul programului de studii
Comunicare și relații publice de la Facultatea de Litere
a Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Bacău, str. Spiru Haret nr. 8, 600114

REDACTOR-COORDONATOR:

Asist. univ. dr. Florinela Floria

Membri fondatori: Gheorghe Platon, Dan Bârjoveanu, Alexandra Corolea

SECRETARIAT DE REDACȚIE:

Mădălina Lechea, Diana Răvaș

ACTUALITATEA

Evenimente și interviuri

Simona Sofrone, Maria Dicusar, Oxana Morari

STUDII, ESEURI:

Alina Budău, Cristina Bolohan, Larisa Nedelcu

CONSILIER EDITORIAL : conf. univ. dr. Gabriel Mardare

Editor: Editura „Alma Mater” Bacău.

Multiplicarea a fost realizată la tipografia editurii

ISSN 2247 – 2576

De ce nu?

Larisa Nedelcu

„Omul vine de nicăieri și se îndreaptă către nicăieri” - Nietzsche

La nivel înalt, cultura reprezintă schița cunoașterii individuale prin care fiecare persoană se regăsește cu propriile materiale și are resurse utile. Maturizarea constituie elementul principal și esențial în viața tinerilor. Odată cu trecerea anilor, nevoile cresc, devin mai activi în dezvoltarea conștientului și a propriilor aptitudini.

Școala gimnazială te pregătește atât fizic, cât și psihic pentru cele ce urmează, adică pentru căutarea de noi experiențe și acumularea unor noi informații strict bazate pe nevoile personale. Acolo învățăm cum să scriem, să citim, învățăm din greșeli și cunoaștem lumea prin forme diferite. Treptat, liceul îți dezvoltă personalitatea și totodată îți marchează viitorul. Având deja o bază formată, vor fi mult mai ușor de înțeles adevăratele materii, principalele scopuri pentru care ajungi acolo. De ce să mergi mai departe? De ce nu? În acest caz trebuie să vrei cu adevărat un lucru și să ai un scop bine definit. Nu trebuie să fie dorința părinților de a merge la o facultate sau obligația față de un prieten de a-i fi alături. Totul trebuie să vină din interior, ceea ce simți cu adevărat. Poate că în acel moment nu știi unde ai vrea să ajungi, unde te regăsești cu totul... Ni se întâmplă tuturor, însă putem apela la un părinte, un îndrumător să ne dea un sfat sau chiar în liceu se fac diferite ședințe prin care se discută fiecare facultate cu domeniile aferente.

De ce să te înscrii la o formă de învățământ superior? Pentru a învăța. Este singura modalitate prin care ești sigur că vei găsi un loc de muncă stabil care să-ți dezvolte aptitudinile relevante. Facultatea vine în ajutorul adolescenților, pe cât posibil, în sensul cel mai larg. Odată ajuns acolo, vezi lumea cu alți ochi, te simți stăpân pe ideile proprii și câștigi autonomie în fața adversarului. Pe de altă parte, elevul mai poate fi motivat prin exemplul părintelui său care, spre exemplu, lucrează opt ore pe zi la birou, vine acasă și trebuie să trimită pe e-mail raportul pe ziua respectivă. Atunci realizez că este frumos ceea ce văd, eu de ce nu aș face așa? Cât de important este exemplul părintesc în a te iniția? După părerea mea, extrem de important, dar trebuie să vină de la sine faptul că vrei să mergi mai departe.

Perspectiva individuală nu este influențată neapărat de cei din jur, din exterior, ci pur și simplu tot din interior. Suntem manevrați în permanență de conștient. De ce să ne chinuim când putem alege varianta cea mai simplă?

În viață oricum vom întâmpina greutăți, vom avea de-a face cu oameni de natură să-ți perturbe existența, circuitul natural. De aceea este importantă stabilitatea emoțională, să te controlezi și să-ți ordonezi ideile.

Personal, mă aflu la Universitatea „Vasile Alecsandri” din Bacău, Facultatea de Litere, din motive obiective. În primul rând, îmi doresc să mă văd realizată și să fiu independentă. În al doilea rând, să fiu un om decent în societate, să fiu utilă, să învăț la rândul meu și să fiu învățată.

În concluzie, motivația fiecărui om în parte este dată de perspectivă, are el pentru ce să lupte? Are suficientă încredere în forțele proprii? Momentul oportun constă în recunoașterea și concentrarea propriului vis. Merită încercat.

STUDENT LA COMUNICARE

Student băcăuan în timpul liber

Formarea și dezvoltarea personalității umane s-a datorat dintotdeauna atât educației primite de la alții (familia îndeosebi), cât și eforturilor proprii duse în acest sens. Preocupările legate de existența umană generează, de cele mai multe ori, conflicte ce duc la dezechilibrarea unui sistem accelerat. Timpul liber reprezintă modalitatea prin care omul își creează spațiul și momentul prin care se desfășoară prielnic și suficient astfel încât să aibă forțe proaspete.

Fiecare om este unic în felul său, astfel că, prin natura faptelor sale, construiește propriul univers. Educația este principiul de bază pe care se desfășoară întreaga viață.

Majoritatea tinerilor studenți aleg să-și petreacă timpul liber în cluburi cu prietenii, distrându-se pe un anumit tip de muzică și pe banii părinților. Timpul liber este văzut ca o evadare, un mod de a te retrage de la stresul și gândul de mâine.

Ce înseamnă pentru mine, ca student băcăuan, timpul liber? Nu pot să spun decât atât: relaxare. În pauza de la 12-14 discut împreună cu ai mei colegi diverse teme precum: „ce ai făcut aseară?”; „cum a fost filmul acela?”; „m-am distrat de minune la ziua fratelui meu!”; „de unde ai cumpărat acești pantofi?”; rar se întâmplă să discutăm de cursul de azi sau de proiectul de săptămâna viitoare. Anii de studenție sunt minunați, trebuie să ne bucurăm din plin de ei. Pe parcursul vieții, vom avea din ce în ce mai puțin timp, de aceea trebuie prețuit acum fiindcă este din plin. Personal, 50% din timpul meu liber mi-l petrec în fața computerului. Îmi plac foarte mult filmele, tot ceea ce este de actualitate. Pe de altă parte, 50% din timpul liber mă plimb, merg la shopping și fac sport de două ori pe săptămână.

Când am ajuns în Bacău eram o necunoscută în mijlocul unui deșert. Treptat, am renunțat la ideea de teamă, timiditate și m-am integrat într-un grup de prieteni și împărtășim o mulțime de idei frumoase. Comunicăm, râdem, vorbim, însă, atunci când vine weekendul, fiecare este ocupat cu bagajul și este nerăbdător să ajungă acasă unde este așteptat de familie cu drag. La începutul anului universitar, la scurt timp după ce ne-am cunoscut cât de cât, am mers împreună cu trei fete la cinema Arena Mall. A fost interesant, mai ales că am văzut filmul meu preferat. Sunt diferite moduri de a-ți petrece timpul liber, însă criteriile după care le alegi au întâietate. De exemplu, în vacanța de vară, ai de ales între a merge la mare cu

parinții ori cu prietenii cei mai buni cu care te cunoști din liceu. Dificilă alegere, mai ales când sunt planificate în aceeași perioadă.

În concluzie, în fiecare zi a vieții noastre, ne formăm ca indivizi, iar modul în care ne petrecem timpul liber contribuie la împlinirea personalității noastre.

Larisa Nedelcu

Există numeroase modalități de a-ți petrece timpul liber, de la statul în vârful patului, dormind sau uitându-te ore bune la televizor, jucându-te la calculator, mersul la cumpărături, până la lungi plimbări în aer liber cu prietenii prin parcuri sau escapade de numai câteva zile la munte sau la mare. Bacăul este un oraș cu multe posibilități de a petrece timpul liber așa cum îți place. Sunt multe locuri pe care ai putea să le vizitezi, poți să găsești locuri pentru toate gusturile, de la cafenele pentru a sta la o bărfă până la baruri, cluburi, dacă ești genul care preferă locurile mai agitate, locuri precum: Antique Cafe, Cafe du Theatre, Maya, până la fostul Marakech, Vanity, White Caffe.

Se organizează uneori serate pentru studenți, de exemplu marțea, la COCO, de fapt aproape în fiecare zi a săptămânii există câte o serată, cu excepția zilelor de duminică și luni, dar există alte locuri unde poți petrece timpul liber, spre exemplu Cinema-ul unde rulează filmele de top, Mall-ul, parcul Cancicov etc.. Se organizează, de asemenea, concerte bune din ce în ce mai des la Teatrul de Vară sau în diferite locuri. Totul depinde numai de tine, ce îți place să faci și care dintre variantele de mai sus te vor relaxa mai mult. Nu este indicat însă ca în timpul liber să faci aceeași activitate pe care o ai la serviciu sau la școală deoarece cu siguranță te vei plictisi, iar viața ta va deveni monotonă. Alternarea studiilor sau a serviciului cu activitățile sociale și recreerea sunt un lucru foarte important pentru orice persoană.

Ofer câteva variante de petrecere a timpului liber, deși știm că sunt zeci de idei pe care fiecare dintre noi le putem adapta personalității noastre. De exemplu ieși la o plimbare! Fie că este vorba de o plimbare prin parc, cum ar fi parcul Cancicov sau parcul Trandafirilor, sau de o evadare din oraș, undeva în apropierea unei păduri, la un grătar cu prietenii, este recomandat să încerci asta cel puțin o dată la două săptămâni mai ales că acum s-a mai încălzit vremea. Bucură-te de fiecare moment în aer liber, departe de poluarea din oraș! Mergi la cumpărături. La sfârșit de săptămână sau chiar și în fiecare zi, dacă ai bani, mersul la cumpărături este cea mai plăcută modalitate de petrecere a timpului liber în special pentru fete, dar nu numai.

Te poți plimba ore în șir prin mall fără să cumperi ceva, doar uitându-te la ce se mai poartă și încercând să prinzi ofertele speciale. Nu degeaba se spune că românii au devenit dependenți de cumpărături, indiferent de perioada anului. Citește! Nu-i așa că a trecut ceva timp de când nu ai mai citit o carte bună? Mergi în librării, alege o carte care crezi că îți va plăcea și cumpăr-o. Petrece o zi întreagă în pat citind acea carte, de la cap la coadă. Va fi plăcut să uiți de televizor sau calculator măcar o zi! Dormi! Închide seara toate sursele de gălăgie (alarma, interfon, telefon mobil sau fix) și dormi. Cât mai mult! Chiar dacă ai multe lucruri de făcut în acea zi, și o ora în plus de somn te va relaxa suplimentar. Ai nevoie și meriți un somn de frumusețe în timpul tău liber!

Cel mai important este să te distrezi, dar și să te odihnești în timpul liber. Oricum, acestea sunt doar câteva variante și cu puțină creativitate vei găsi lucruri mai inventive și mai plăcute de făcut. Chiar și doctorii recomandă relaxare la finalul unei săptămâni obositoare!

Andreea Ciocan

Studentia ca alegere

Mărturisesc, sper ca alegerea de a povesti această experiență să fie o sursă de inspirație pentru oricine este interesat.

Prima mea experiență de student a avut alte dimensiuni, motivații, așteptări. Împlineam 22 de ani, terminasem o școală postliceală, eram angajat, părea pasul următor firesc. Am ales o facultate din altă localitate, care avea sucursala și în Bacău, program de studii la distanță, specializarea istorie-engleză, curs de 5 ani.

În timpul săptămânii lucram, sâmbăta și duminica mergeam la cursuri. Alesesem această variantă din necesitatea de a mă întreține, erau materiile preferate ale mele la școală, însă motivul primordial a fost reprezentat de tradiția din jurul familiei mele. Părinții mei și fratele mai mare au terminat un ciclu maxim de 10 clase, însă aveam verișori care făcuseră o facultate și mama mea ținea foarte mult să continui tradiția. Privind acum înapoi, am realizat că dorința de a face acea facultate nu a fost o alegere personală pentru viitorul meu, a fost o încercare de a scăpa de etichetarea mamei mele. Mă aflam într-o etapă a vieții în care descopeream multe informații despre mine, eram într-o schimbare profundă atât mentală, cât și saltul de la adolescență spre starea de adult.

Paradoxal, nu am atâtea amintiri din acești ani, eram temător, mă îndoiam de capacitățile personale, fiecare examen era o încercare aparte, un pas apăsător, un

stres nedorit. Îmi amintesc cum luam cursurile și, când vremea o permitea, mergeam în vechiul meu loc de joacă și citeam, studiam, așteptam ... În anul al II-lea, aveam un curs de Fonetică engleză care părea de netrecut, toată ființa mea știa că dacă îl trec pe acesta voi ajunge în anul final. L-am trecut studentește, adică cu nota 5, a reprezentat unul din acele praguri care ne definesc și ne dau putere să evoluăm. De altfel, îmi amintesc cum, în decurs de 3 luni și jumătate, a trebuit să susțin 20 de examene scrise și cum învățam intensiv, fără a avea plăcerea de a învăța, ci din teama de a nu sucomba.

Am ajuns în anul final, care presupunea o deplasare aproape săptămânală la „facultatea-mamă”, unde trebuia urmat anul terminal și apoi licența. Cu cât mă apropiam de finalizarea studiilor, m-am trezit cu o dorință interioară de amânare a susținerii licenței, părea și foarte costisitoare toată acea perioadă de final. Nesurprinzător pentru mine, nu am susținut licența, amăgindu-mă cu posibilitatea de a încerca anul următor, care s-a transformat în alți ani următori. Tot efortul financiar, tot efortul mental, necesitatea de a avea acel document în mână, nu au contat. Pur și simplu nu mai doream să termin acea facultate, motivele fiind diverse... Încăpățânarea de a finaliza o facultate făcută din nevoie, nu din dorința proprie, incapacitatea de a înțelege importanța acelei diplome pe piața muncii, schimbarea așteptărilor și nevoilor personale. Am renunțat definitiv la acea facultate, deoarece să o finalizez presupunea o relocare timp de un an, care din perspectiva mea este astăzi inacceptabil. Privind retroactiv, a fost una dintre greșelile mari din viața mea, însă am început să accept acest fapt ca reprezentant al trecutului ce nu mai poate fi schimbat.

Deloc surprinzător, povestea a continuat și am hotărât să încerc a doua oară, la vârsta de 33 ani să încep o nouă facultate. Toate datele erau potrivnice de această dată... fără loc de muncă permanent, opoziția mamei, însă motivat de dorința personală. Hotărâsem să caut un profil de psihologie, însă am ales Comunicare și relații publice, program de zi, deoarece are cea mai bună corelație cu domeniul psihologic. Am întocmit dosarul necesar, îmi amintesc am fost primul care m-am înscris, deodată anticiparea de a fi student din nou nu semăna cu nimic din starea de acum 10 ani. Acum eram entuziasmat, o doream, deși eram temător din punct de vedere financiar, aveam credința în D-zeu de a găsi o cale prin care totul să devină posibil, însă realitatea avea să-mi bată la ușă. Nota de la examenul de bacalaureat și media anilor din liceu era mică în comparație cu cele ale proaspeților absolvenți, deși numărul de locuri părea suficient, am trăit dezamăgirea de a nu intra în prima sesiune, ci să mă aflu pe lista de așteptare într-o poziție deloc favorabilă. Am avut zile grele, teama de a nu fi pe listă în sesiunea următoare era în competiție cu abordarea pozitivă cu care mă încărcam în particular. Mai erau câteva zile până la începerea studiilor, am mers la secretariat să plătesc pentru a rămâne pe acea listă, și am avut surpriza deosebită de a găsi locuri disponibile și dosarul fost acceptat. A

fost un moment de exaltare, de bucurie și mândrie interioară, de teama începerii unui nou drum, însă convins de capacitățile și abilitățile mele de a reuși.

Am ajuns la sfârșitul acestei povestiri, savurând până acum, primul an de studiu, bucuria de a fi „bobocel” plăcerea cursurilor de zi, onoarea de a cunoaște colegi minunați, chipuri noi, profesori deschiși și devotați, noile oportunități care se întrevăd.

Diferențele esențiale între aceste două etape sunt semnificative... plăcerea de a învăța de astăzi față de plictiseala de atunci, înțelegerea valorii studiului individual față de obligativitatea proiectelor și examenelor, așteptările raportate la realitățile fiecărei persoane, acceptarea firească a rolului esențial al educației în viața noastră.

Răzvan Secetă

Foto: Studenții anului I - Comunicare și relații publice, an universitar 2013 – 2014, în acțiune

COMUNICARE ... ȘI PR

Indicatori comportamentali și comunicare nonverbală

Cristina Bolohan

Indicatorii comportamentali din viața de zi cu zi au un conținut ridicat de informație. Felul în care stați când vorbiți cu cineva, felul în care vă mișcați picioarele, mâinile, ochii și sprâncenele — spun multe despre gradul de implicare în conversație și despre atitudinea fundamentală față de celălalt. Toate acestea afectează și modul în care vorbiți cu partenerul și frecvența cu care sunteți întrerupt. Felul în care vă aranjați brațele și picioarele când vă așezați oferă și el o multitudine de informații despre dispoziția și intențiile dumneavoastră, arătând dacă vă simțiți dominant sau supus, preocupat sau plictisit, implicat sau detașat. Modul în care zâmbiți — mușchii faciali pe care îi folosiți și viteza cu care îi solicitați — arată dacă sunteți într-adevăr fericit, dacă vă prefaceți, dacă mințiți sau spuneți adevărul, dacă sunteți anxios, nefericit, sigur sau nesigur pe capacitățile dumneavoastră. Și întreruperile discursului conțin foarte multe informații. Felul în care ezitați în timp ce vorbiți, felul în care spuneți „hm” și „mda” oferă indicații importante despre starea dumneavoastră sufletească, în timp ce felul în care vă alegeți cuvintele, expresiile pe care le folosiți și modul în care vă construiți frazele pot transmite un „mesaj oficial” celorlalți, opțiunile lingvistice pot conține și „mesaje deghizate” care relevă intențiile dumneavoastră adevărate.

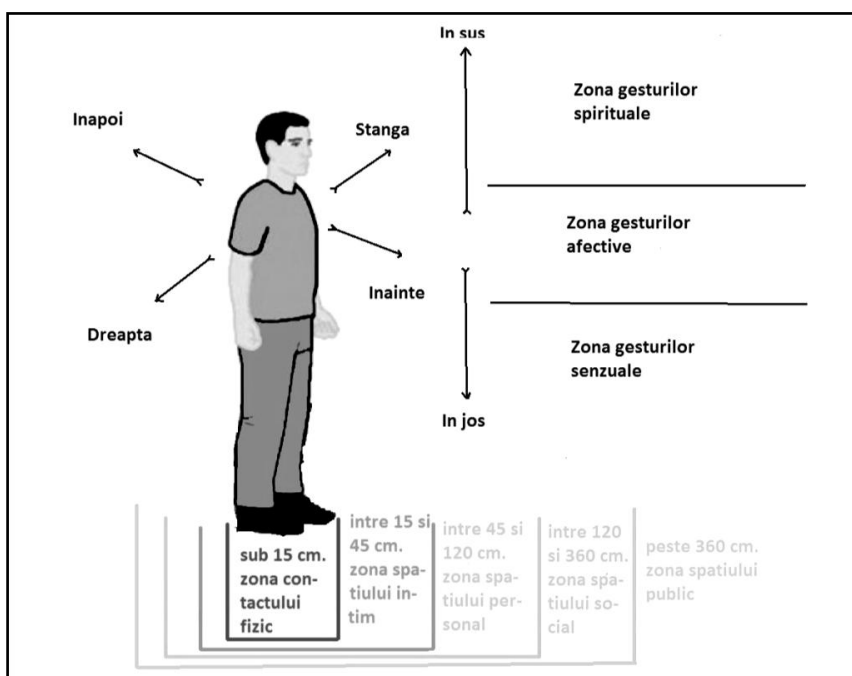
Un indicator comportamental trebuie să satisfacă patru condiții:

- Trebuie să fie un tip de activitate — o trăsătură din aspectul fizic al unei persoane, o mișcare a corpului sau un lucru pe care l-a spus. În general, indicatorii sunt de două feluri — „atribute”, ca înălțimea sau greutatea, și „acțiuni”, ca încrucișarea brațelor, un zâmbet sau folosirea unor cuvinte ori expresii care ne trădează.
- Acțiunea trebuie să transmită un lucru care să nu fie direct observabil — trebuie să ne comunice mediul de proveniență sau educația, gândurile, dispoziția sufletească sau intențiile. Deci nu orice acțiune este un indicator — numai acțiunile care transmit informații despre o persoană. Desigur, există acțiuni pe care nu le

recunoaștem ca indicatori comportamentali pentru că nu am descoperit încă ce spun ele despre persoană.

Aceștia sunt *indicatori comportamentali nedescifrați*. Când ajungem să înțelegem care este legătura lor cu stările lăuntrice ale altor persoane, se vor adăuga și ei la lista de indicatori comportamentali.

- Acțiunea trebuie să fie observată. Un factor care decide dacă acțiunea va fi observată sau nu este dimensiunea ei. Mișcările largi, expansive ale corpului, de exemplu, au o probabilitate mai mare de a atrage atenția. Mai ales atunci când sunt vizibile mai mult timp. Mișcările mici, pasagere, pe de altă parte, sunt deseori ignorate fie pentru că nu sunt mult timp observabile, fie pentru că sunt eclipsate de alte acțiuni. Deși acțiunile largi sunt mai vizibile, nu este obligatoriu să fie și observate sau înțelese în mod automat. Cum îi spunea și Sherlock Holmes doctorului Watson — putem să vedem dar nu întotdeauna și observăm.

Sursa imagine: <http://comunicare.codoban.ro/semiotica%20gestuala.pdf>

- Semnificația acțiunii trebuie să fie recunoscută. Nu este suficient să observăm că cineva a adoptat o anumită postură sau a folosit o expresie facială neobișnuită.

Trebuie să și recunoaștem ce ne comunică postura sau expresia respectivă despre persoana din fața noastră.

„Ori găsim un drum, ori facem unul”

Andreea Toma

Motivația o putem defini ca fiind o emoție, o stare, dorință de a face și de a vrea ceva din tot „sufletul”, să ai acea satisfacție că ai făcut ceva pentru tine. Importanța pe care o acorzi unui lucru este cheia succesului și poți găsi sau face un drum în viață. Câți dintre noi știam că avem ceva de făcut, dar era foarte greu să ne apucăm de acel lucru? Sau, de câte ori ne-am apucat de un lucru motivați să îl terminăm, dar pe parcurs, ne focusăm pe alte lucruri și nu mai duceam la bun sfârșit ceea ce aveam de făcut?

Părinții noștri au făcut și fac lucruri extraordinare pentru noi. Unul dintre aceste lucruri a fost faptul că ne-a dat la o școală. Școala ne oferea ocazia, după terminarea orelor, să explorăm diverse domenii ca să descoperim în timp ce ne place și ce nu: sport, muzică, dans, scris... trebuia doar să vrem. Unii dintre noi nu știm ce vrem. Dacă nu ne „deșteptăm” noi, nu ne învață nimeni. Sunt oameni care nu au știut să aleagă și au rămas doar simple umbre în societate, oameni inteligenți care pur și simplu nu-și pot exprima propriile idei pentru a fi înțeleși. Școala, educația primită au ca scop pregătirea noastră pentru viață. Educația trebuie să devină un stil de viață pentru oricine, nu trebuie să se țină cont de etnie, de diferențele religioase sau de situația financiară, aceasta este absolut necesară pentru relațiile dintre oameni și pentru a atinge succesul.

Motivația ne face să simțim că trăim cu adevărat. Toți suntem diferiți, viețile noastre sunt diferite, nevoile noastre sunt diferite, toți avem privilegiul de a fi unici. Nimeni nu este la fel, iar acest lucru nu ni-l poate lua nimeni vreodată. Este un lucru foarte important să ne investim motivația în idealurile noastre și sigur vom fi răsplătiți și vom avea mult de câștigat. Fiecare dintre noi trebuie să lupte pentru a-și atinge scopul personal. Împlinirea unui ideal este frumusețea întregii vieți. Forța cu care sunt demarate idealurile face ca acestea să se nască ușor. Idealurile apar sub

forma unei necesități a vieții. Fără un țel în viață, fără un ideal, viața se va bloca doar la simpla existență. Tinerețea noastră are nevoie de motivații, are nevoie să se îndrepte către ceva. Timpul nu va fi un dușman dacă încercăm să ne îndreptăm către ceva anume. Să încercăm să nu ne evităm viața, să încercăm să o umplem cu momente frumoase și memorabile.

Comunicarea stă la baza oricărui lucru. Este de la sine înțeles faptul că toată lumea comunică. Comunicarea înseamnă a vorbi, a asculta, a destăinui gânduri și sentimente. Ne dezvoltăm și evoluăm prin comunicare și tocmai din această cauză, comunicarea trebuie să fie cea mai dezvoltată abilitate a noastră. Prin această abilitate putem avea o evoluție bună, o educație deosebită și putem atinge succesul.

„Cu răbdarea treci și marea”. Pentru orice fel de succes în viață, răbdarea este o condiție obligatorie. Ca și motivația sau comunicarea, răbdarea este un element esențial în viața tuturor, indiferent de activitate. Dacă nu avem răbdare, ne-am transforma în butoaie cu pulbere, pregătiți să explodăm în orice moment. Puțini dintre noi putem spune că stăm bine cu răbdarea, nu toți înțeleg acest lucru însă pretind de la cei din jur acest lucru. Stadiul în care a ajuns tehnologia din ziua de azi, nu ne mai permite să ne punem răbdarea la încercare. Absolut totul a devenit simplu. Toți suntem nerăbdători, fie că recunoaștem fie că nu, deoarece ne gândim mereu să avem cât mai mult, să nu ne lipsească nimic, ne gândim numai la viitor și nu mai știm să ne trăim prezentul și vrem ca toate lucrurile să fie așa cum vrem noi sau să se întâmple așa cum ne dorim. Trebuie să lăsăm ca totul să se întâmple așa cum trebuie să se întâmple. Pierdem lucruri importante în viața noastră din lipsa răbdării. Tot din această cauză nu ne putem atinge succesul. Trebuie să fim foarte atenți la obiectivul nostru în viață, deoarece acesta ne va ajuta să ne menținem răbdarea, ceea ce duce la atingerea scopului în viață și ne formează un drum.

Putem avea și putem cere orice. Chiar dacă acel lucru nu ne este la îndemână și pare imposibil de a-l deține. Faptul că avem un ideal, că ne dorim să facem ceva sau să schimbăm ceva, îi va da o direcție. Viața noastră poate fi o călătorie genială, trebuie doar să eliminăm barierele.

Şase paşi pentru o comunicare de succes!

Ana-Maria Vereş

Cheia relaţiilor de succes este fără îndoială o comunicare eficientă. Sigur, succesul nu se rezumă doar la comunicare, dar aceasta reprezintă un element esenţial. Tot timpul ajungem la o întrebare pertinentă: cum comunicăm pentru a avea succes?

Mulţi oameni consideră că e suficient să spună câteva cuvinte pentru a se face înţelege, dar receptorii noştri, au în vedere mai multe lucruri. Ca şi noi, de altfel! De aceea trebuie să avem în vedere câteva elemente esenţiale atunci când comunicăm.

1. Gândeşte-ţi un mesaj scurt şi puternic. Nu vorbi mult, pentru că oamenii se plictisesc repede şi nu mai ascultă. O regulă simplă ne spune să transmitem maximul de informaţie cu un minim de cuvinte. De aceea, atunci când avem de comunicat ceva e bine să ne gândim înainte la ce vrem să spunem. Eventual să şi notăm în agendă, pentru a ne structura ideile mult mai bine.
2. Priveşte-ţi în ochii interlocutorul. Dacă privirea ta rătăceşte inexplicabil în loc să se îndrepte spre interlocutor, acesta va trata mesajul ca fiind lipsit de interes sau de importanţă. Pentru o eficienţă mult mai bună priveşte în ochi persoanele cărora vrei să te adresezi şi caută să nu existe obstacole care să vă împiedice canalul vizual.
3. Adoptă o mimică şi gesturi adecvate. Încearcă să îţi subliniezi mesajul cu ajutorul unei mimici pe măsură. Dacă vrei să fii ferm trebuie să ai o figură serioasă, nu una amuzantă sau nepăsătoare. La fel trebuie procedat şi în cazul gesturilor, ele trebuie să sublinieze mesajul, să îl întărească, nu să îl submineze prin semnale opuse. Nu trebuie

să folosești gesturi largi, agresive sau gesturi care să inspire neimplicare sau chiar nepăsare.

4. Folosește o voce adevărată. Vocea copleșită de emoție transmite nesiguranță și neîncredere în mesaj. Pentru unii ea poate fi chiar un semnal de nesinceritate, de aceea trebuie să ne antrenăm vocea să transmită ceea ce ne dorim. Vocea trebuie să fie potrivit de puternică, cu o tonalitate joasă, dar e bine să se formeze o intensitate plăcută a voci. Uneori poți vorbi mai tare, alteori mai încet, păstrând astfel trează atenția celor cărora li te adresezi.

5. Folosește un ritm potrivit. Ritmul vorbirii trebuie să fie apropiat de cel al interlocutorilor, pentru că acestava fi ritmul confortabil și pentru ei, nu doar pentru tine. Referindu-ne la interlocutori le vom putea atrage mai ușor atenția ca să le transmitem mesajul dorit.

6. Alege ținuta potrivită. O regulă a comunicării spune că toți avem tendința să ne plasăm în diverse roluri. Dacă prin ținută, postură sau modul în care comunicăm ne plasăm într-un rol defensiv sau chiar inferior, aceasta îi forțează pe interlocutori să adopte o atitudine mult prea superioară, agresivă. Ei se plasează în rolul complementar și acționează așa cum le-am propus noi, în mod inconștient, să o facă.

Dacă ne dorim să transformăm comunicarea într-una mai eficientă este nevoie de foarte multe exerciții de exprimare și de dicție. Este vizibilă experiența acolo unde există controlul asupra modului cum se exprimă mesajul pe care vrea să îl transmită cineva, în formularea răspunsului și în rapiditatea cu care se răspunde.

Ce reprezintă un comunicator în România zilelor noastre?

Alexandru Pococi

Un interviu pe această temă a fost realizat de Dana Oancea (reporter) și Corina Vasile (respondent), fiind publicat ulterior pe site-ul www.pr-romania.ro la data de 21 iulie 2013. Poate fi citit accesând următoarea adresă web:

<http://pr-romania.ro/interviuri/experti-romani/1626-in-comunicare-ascultarea-bate-zgomotul-de-vorba-cu-corina-vasile-raiffeisen-bank.html>.

Corina Vasile a fost redactor-șef la „Ziarul financiar” între anii 2000 și 2002. A absolvit Facultatea de Jurnalism și Științe ale Comunicării din cadrul Universității București. Din anul 2002 conduce Direcția de PR a Raiffeisen Bank. Dana Oancea practică relațiile publice de peste 12 ani și susține cauza profesiei prin platforma de resurse PR România, inițiată în 2009. Este absolventă a Facultății de Relații Economice Internaționale, are un masterat în Integrare europeană și unul în Științe politice.

Interviul debutează cu o întrebare generală: cum e să lucrezi în domeniul comunicării în România de astăzi. Răspunsul este ironic, anume că toată lumea se pricepe la comunicare, dar rămâne o meserie palpitantă ca în urmă cu 12 ani.

În legătură cu modul în care percepe categoria comunicatorilor după 12 ani de experiență, Corina Vasile susține că, înainte de a lucra în domeniul PR a activat în presă, în perioade în care aceste profesii aveau un trend ascendent. Între 2004-2008 breasla comunicatorilor era suprapopulată, însă doar cei buni au supraviețuit crizei, numărul acestora nefiind de neglijat. Îi ironizează pe așa-numiții consultanți de PR și compară organizarea lucrătorilor din domeniu cu cea a „cizmarilor nepingeliți”.

Întrebată dacă se consideră un bun manager, aceasta răspunde că uneori și că este bine să te îndoiești din când în când de tine pentru a putea îmbunătăți ceva. În ceea ce privește prioritățile ei, alegerea între familie sau carieră, Corina Vasile arată că momentele de îndoială pot fi utile în viață și că ea nu este lineară, are suișuri și coborâșuri, de aceea nu există un drum greșit în profesie, iar între familie și carieră trebuie să fie un echilibru, ele nu se exclud reciproc.

Creativitatea are rolul ei în meseria de comunicator dacă îndeplinește un anumit scop spre atingerea rezultatelor dorite. Corina Vasile alege să utilizeze cele mai simple și mai puțin costisitoare instrumente pentru a ajunge la aceste rezultate.

Spre final se ridică întrebarea dacă modestia reprezintă un plus sau un minus în comunicare. Iar răspunsul este că, pe termen lung probabil că este un plus. În comunicare este esențial să gândești înainte de a vorbi.

Interviul se încheie cu un sfat pe care Corina Vasile îl oferă cititorilor și anume acela că a ști să asculți e cel mai important lucru în comunicare. Dacă înțelegi corect problema și contextul ei, la care adaugi și cunoștințele tale, atunci în proporție de 90% ai găsit soluția.

« Ești aici: Home » Interviu » Experti romani » În comunicare, ascultarea bate zgomotul. De vorbă cu Corina Vasile

În comunicare, ascultarea bate zgomotul. De vorbă cu Corina Vasile, Raiffeisen Bank

Categorie: Experti romani 22 Iulie 2013 | Corina Vasile

 Tweet

 Like

 +1

Dialog despre prezentul breslei comunicatorilor, cu memoria trecutului și speranța viitorului, iată tema interviului de față cu unul dintre cei mai apreciați comunicatori din industria bancară românească. Interviul atinge miezul și conexiunile unor subiecte dinamice și invită și pe alții să ni se alăture, într-un dialog prolific al breslei.

Cum e să fii comunicator, în România, astăzi?

Recenzie

Ghid practic de relații publice

(Joe Marconi)

Alina Budău

Joe Marconi este consultant de marketing. Cu o experiență de aproape trei decenii în publicitate, relații publice și branding, a lucrat pentru numeroase companii și agenții de PR. A publicat articole în periodicele de prim-plan precum International Herald Tribune, The Chicago Tribune sau Adweek. Dintre lucrările sale fac parte: Crisis Marketing: When Bad Things Happen to Good Companies (1993), Image Marketing (1996), The Brand Marketing Book (1999), The Complete Guide to Publicity (1999), Future Marketing: Targeting Seniors, Boomers, Generations X and Y (2000), Reputation Marketing (2001), Cause Marketing (2002).

Cartea *Ghid practic de relații publice*, așa cum îi spune și numele, este un ghid de cunoaștere a relațiilor publice și a domeniilor conexe, dar și de prezentare a tehnicilor și strategiilor de relații publice. Relațiile publice constituie o forță în sine, mărturisește Joe Marconi, iar când fac parte dintr-un mix de marketing, impactul lor poate fi *extraordinar* (termen adesea asociat cu practica de relații publice). Această carte ne demonstrează că relațiile publice, în comparație cu alte funcții de marketing, reprezintă o activitate serioasă, eficientă și extrem de profitabilă.

Componenta esențială a oricărui program de marketing, relațiile publice elaborează strategii, soluționează probleme și asigură o comunicare eficientă cu mass-media și o percepție adecvată a publicurilor asupra companiei. Ghidul practic al lui Joe Marconi reprezintă un instrument necesar atât pentru înțelegerea conceptului de relații publice, cât și pentru punerea lui în practică. Citind această lucrare, învățăm care sunt elementele-cheie ale unei campanii, cum se scrie un comunicat de presă, cum se calculează bugetul, cât de importantă este imaginea firmei, cum se elaborează un discurs și care este cea mai potrivită modalitate de a gestiona o criză, în general: învățăm despre ceea ce înseamnă de fapt relațiile publice. Totuși, pentru a înțelege cu adevărat relațiile publice și a le utiliza în mod eficient, este important să fim conștienți de faptul că

oamenii răspund la sugestii și stimuli și să judecăm de ce ei se comportă într-un anumit fel într-o comunitate, într-un context social, de afaceri și cultural.

Lucrarea lui Joe Marconi are două părți. Prima parte este intitulată *Teoria și practica relațiilor publice*, iar cea de-a doua parte este intitulată *Portofoliul de relații publice*.

Partea I, *Teoria și practica relațiilor publice*, prezintă relațiile publice ca limită între artă și știință, lămurind numeroase probleme și confuzii cu privire la practica relațiilor publice. Totodată, în această parte a cărții se regăsesc și norme privind planul de relații publice, ținând cont și de tipurile de publicuri, pe care le prezintă detaliat. Un alt punct bine dezvoltat în această parte este și elaborarea discursului și pașii spre succesul garantat. La fel cum discursul însuși poate fi folosit ca instrument pentru a crea vizibilitate și conștientizare, anumiți pași pot fi urmați pentru a oferi cel puțin o prezentare bine structurată, care va garanta apariția în presă, o promovare adecvată. Tocmai în acest scop, Joe Marconi prezintă pașii unui discurs impecabil cu un succes garantat. De asemenea, în această parte autorul dezvoltă și alte subiecte precum: *puterea imaginilor și a mărcilor, tipuri de campanii de marketing, relațiile cu angajații, alegerea unei agenții de relații publice, relațiile publice și mass-media și gestionarea crizelor*.

Partea a II-a, *Portofoliul de relații publice*, conține exemple referitoare la organizații mari, dar și la afaceri mai mici (ceea ce au realizat, cum au realizat acele lucruri și ce rezultate au obținut). Toți au de spus o poveste, fie că este vorba de o firmă de management, de un expert de gestionare a crizelor, de un brutar, de un constructor, iar fiecare spune această poveste diferit- câteodată total diferit. Așadar, în această parte sunt prezentate exemple de situații ce pot fi adevărate modele pentru actualii sau viitorii practicieni de relații publice. Prin aceste exemple putem învăța concret ce înseamnă relațiile publice, cum acționează și ce efecte au asupra organizației și a publicurilor sale.

Concurența este acerbă în orice domeniu, profesie și sferă de activitate, de la activități complexe mondiale, problemele sociale, până la activitățile simple, afaceri personale. Având la dispoziție atât de multe resurse și opțiuni care se pot reflecta în buget, capacitatea și ocaziile de a transmite un mesaj sau o idee genială sunt fără precedent.

În concluzie, citind această carte realizăm că relațiile publice reprezintă unul dintre elementele principale în orice afacere deoarece publicul dorește să cunoască și să afle diferite lucruri de la persoanele ce fac parte din companiile vizate, iar relațiile publice tocmai această dorință îndeplinește: realizează o punte de legătură între organizație și publicurile sale, relatând întâmplări, convingând oameni și făcându-i să se răzgândească.

CAMPANII DE COMUNICARE

O poveste simplă

Larisa Macarie

Oana Hanganu

Lucrăm, în prezent, în învățământ. Una dintre noi cu preșcolarii, iar cealaltă cu școlarii (vezi foto). Am pornit cu dreptul în îndeplinirea acestui vis. Cu pași mărunți am reușit să ridicăm o temelie, o bază în ceea ce înseamnă carieră.

Comunicare și relații publice reprezintă un domeniu important, care ne ajută să ne consolidăm cunoștințele în vederea dezvoltării noastre ca persoane, a dezvoltării noastre profesionale. Este necesar să știm să comunicăm, cei mici au nevoie de îndrumător care să le ofere sprijinul necesar în situațiile pe care ei le întâlnesc.

Comunicăm ca un părinte, trebuie să le demonstrăm permanent că o parte din dragostea maternă poate fi dăruită și de noi. Comunicăm în limbaj științific, diversitatea aceasta din cadrul domeniilor ne ajută să integrăm micuții într-un mediu propice dezvoltării lor pe parcursul procesului de educație.

Transmitem diferite cunoștințe în mod direct, sistematic și organizat în vederea unei integrări ușoare și eficiente la viața socială.

Un copil poate înțelege multe, poate înțelege totul, însă e nevoie de acel spirit al comunicării eficiente și de efect.

Cu cât procesul de comunicare este mai eficient, cu atât rezultatele pot fi cele dorite în final. Iar noi sperăm ca munca noastră de comunicare de la catedră să formeze, peste timp, caractere și oameni adevărați.

Zâmbete pentru copii

*„Moș Crăciun există! Moș Crăciun ești TU!” Aceasta este deviza sub care se desfășoară campania de strângere de bunuri demarată de un grup de studente ale Facultății de Litere din cadrul Universității „Vasile Alecsandri” din Bacău. Proiectul se află la cea de-a patra ediție, cea de-a treia ediție desfășurându-se cu ocazia zilei de 1 iunie a acestui an. S-a reușit strângerea mai multor obiecte pentru copiii din Centrul de Servicii Sociale **Ghiocelul** din Bacău, precum hăinuțe, jucării, dulciuri, cărți și diverse materiale educative. Partener în cadrul acestei acțiuni este Departamentul de Consiliere Profesională, care funcționează în cadrul Universității.*

Când vine luna Decembrie, tuturor ne fug gândurile către familie, la emoția pe care o simțim atunci când deschidem cadourile în prima zi de Crăciun, dar și la dorința de a face cât mai multe fapte bune. Pentru fiecare, Crăciunul reprezintă altceva, unii îl așteaptă cu nerăbdare pe Moș Crăciun, alții abia așteaptă să își revadă familia sau

unii sunt nerăbdători să asculte sau să cânte colinde. Spiritul Crăciunului trezește în noi dorința de a face cât mai mult bine, de a ajuta cât mai multe persoane care nu se pot ajuta singure și de a încerca să le readucem măcar de Crăciun un zâmbet pe buze. Multe persoane sunt singure, triste sau pentru ele nu există posibilitatea de a li se îndeplini dorințele de Crăciun. Sunt atât de mulți oamenii care nu au nici măcar luxul de a visa la lucruri mărețe, unii poate au nevoie doar de o îmbrățișare, o vorbă bună sau doar de un zâmbet.

Printre acești oameni care nu au vise imposibile se află și copiii de la Centrul **Ghiocelul**. Unii dintre ei au fost abandonati, alții sunt vizitați din când în când de familie, dar nu cunosc cu adevărat ce înseamnă o familie. Nu știu ce reprezintă iubirea unei familii, emoția pe care o simți în dimineața de Crăciun și fugi la brad ca să vezi dacă Moșul ți-a lăsat ceva, ei nu au șansa să se bucure de lucrurile mărunte pe care noi nici nu le băgăm în seamă. De Crăciun trebuie să ne gândim mai mult și la cei care nu au norocul nostru, nu au ocazia să simtă cu adevărat dragostea unei familii, trebuie să ne îndreptăm atenția asupra lor și să le aducem în viață măcar un strop de speranță, bucurie și dragoste. De aceea, în pragul Sărbătorilor de Iarnă, studenții își doresc să îi dea Moșului o mână de ajutor și împreună să nu uite de nici un copil care îl așteaptă pe Moș în Ajun de Crăciun. „Ceea ce m-a făcut să mă implic în această campanie a fost faptul că putem face fericiți, în Luna cadourilor, câțiva copii cu probleme de sănătate și cu ajutorul donațiilor strânse îi putem face să uite pentru câteva momente de problemele lor” a mărturisit Ștefania-Alina Cruceanu, studentă implicată în proiect. O altă studentă care lucrează la acest proiect ne mărturisește: „M-am implicat în această campanie deoarece de Crăciun este frumos să poți ajuta pe cineva și dacă am avut această posibilitate, era păcat să pierd ocazia de a vedea zâmbetul frumos al copiilor atunci când vor primi donațiile noastre.”

Proiectul a fost inițiat de studenții din anul al III-lea de la Comunicare și relații publice, care în prezent sunt masteranzi ai Universității, alături de care s-au implicat și colegii lor care acum sunt în anul al II-lea care promit că vor duce tradiția mai departe. Cea de-a patra ediție este parte componentă a proiectului „Împreună în bucuria dăruirii”, desfășurat în această perioadă de Departamentul de Consiliere Profesională, în beneficiul copiilor defavorizați. Bunurile strânse în cadrul campaniei vor fi donate Centrului de Servicii Sociale **Ghiocelul** din Bacău.

Cele zece studente: Maria Dicusar, Lorena Matei, Mădălina Lechea, Mariana Matcaș, Oxana Morari, Mihaela Galbură, Ștefania-Alina Cruceanu, Anca-Georgiana Popa, de la programul de studii Comunicare și relații publice se bucură și de

sprijinul cadrelor didactice ale Facultății de Litere, care le stau la dispoziție oricând aceștia au nevoie de sfaturi sau de idei.

„Fac parte din această campanie din dorința de a-i ajuta pe copiii minunați din Centrul **Ghiocelul**. Acești copii au un suflet vesel ce mereu ne-au întâmpinat cu fericire și dragoste. Când le-am văzut chipurile pline de fericire este un sentiment pe care nu pot să îl descriu, este mai degrabă o împlinire pe care o simte sufletul. Avem posibilitatea de a le oferi lucruri care pentru unii sunt banale, dar pentru ei sunt folositoare și foarte importante. Dacă oferim fiecare din puținul nostru putem ajuta aceste suflete să zâmbească” – ne-a declarat, cu emoție, studenta Ana-Maria Vereș.

Campania se desfășoară în perioada 02-12 decembrie 2014. Donațiile se pot face la punctul de colectare care este amplasat la parterul corpului C al Universității „Vasile

Alecsandri” (din strada Spiru Haret, nr. 8), de luni până vineri, între orele 09:00 și 13:00. Copiii de la **Ghiocelul** vor primi darurile în cadrul unei festivități care va avea loc de Crăciun, în cadrul Centrului.

Această campanie a devenit o mică tradiție a studenților Universității „Vasile Alecsandri” și ne dorim ca să-i ajutăm pe copii de fiecare dată când vom avea ocazia.

Mădălina Lechea

NEW MEDIA

Facebook și capcanele sale

Ana-Maria Iojiță

În ziua de azi, dacă nu avem facebook nu existăm. Nici nu mai e nevoie să ne sunăm prietenii sau să ne întâlnim cu ei, pentru că toate informațiile sunt la un singur click disanță. Dar totuși, cât de departe se poate merge? Facebook-ul este plin de capcane pe care trebuie să le ocolim cât mai repede posibil pentru a nu se transforma într-un viciu. Printre capcanele expuse de rețeaua de socializare se numără și „prietenii” pe care nici măcar nu îi cunoaștem.

În primul rand, trebuie să ne ferim pe Facebook de persoanele pe care nu le cunoaștem. Dacă mergem în parc, nu cred că vom începe să vorbim cu toți oamenii de pe acolo, așa că nu ar trebui să facem asta nici pe Facebook. În spatele unui profil se poate afla un hacker, așa că nu e de mirare să ne trezim cu viruși. Nu e deloc inteligent să acceptăm în lista de prieteni oameni pe care nu îi cunoaștem, pentru că nu au niciun motiv să vadă aspecte personale ale vieții noastre. Un alt pericol ar fi virușii. Un singur click și calculatorul nostru poate fi comprimis. Pentru că traficul este foarte mare pe Facebook, avem șanse enorme să ne virusăm calculatorul. E suficient ca unul dintre prietenii noștri să ne trimită o invitație, un link, un joc sau o întrebare, iar noi să dăm click. Cel mai probabil, ei nici măcar nu își dau seama că au trimis un virus, așa că cel mai indicat ar fi să nu accesăm decât paginile care ni se

par

sigure.

Tot în categoria periculoasă intră și status-urile personale. Nu are cum să nu fie personal profilul nostru de Facebook, decât dacă nu uploadăm poze, nu scriem nicio informație despre noi și nu postăm niciun status. Lucru care bineînțeles, nu are niciun sens. Nu spune nimeni să dăm în această extremă, însă trebuie să avem grijă cât și ce postăm. Evitați să scrieți pe Facebook informații prea personale, cum ar fi perioada în care plecați în vacanță. Știm că toată lumea e entuziasmată și abia asteaptă, însă dacă scriem asta pe profil e ca și când ai lăsa un bilet lipit pe ușă „Aviz hoților. Lipsesc de acasă în următoarele două săptămâni”. Să nu ne bazăm pe ideea că nu ni se va întâmpla chiar nouă așa ceva, pentru că s-ar putea să fim surprinși..

Nu trebuie să dăm detalii despre serviciul nostru. Trebuie să fim conștienți că trebuie să delimităm viața personală de muncă. Angajatorilor le place discreția, așa că să evităm să vorbim cu prietenii noștri despre serviciu pe Facebook. Tot ce scriem acolo poate fi monitorizat și nu e o idee bună să intrăm într-un scandal dintr-o simplă neglijență.

Dacă vrem să bârfim, mai bine ar fi să ne abținem. Dacă nu putem, ar trebui să ne întâlnim la o cafea cu cele mai bune prietene și să povestim ore în șir. Dar să nu ne apucăm să facem asta pe Facebook. Chiar nu e cazul! În plus, trebuie să evităm să postăm pe profilul nostru tot felul de detalii ne semnificative. E adevărat, prietenii noștri ar fi bucuroși să ne vadă pozele de vacanță, dar nu cred că e nimeni interesat să știe la ce oră ne trezim în fiecare dimineață, la ce restaurant am mâncat astăzi sau unde mergem în weekend.

Blogosferă studențească

Blog de dimineață: www.blogulluivica.com

Eu și Lumea: www.catalinarailean.blogspot.com

Blog de Început: www.marinaciocoiwordpress.com

Tinerii și viitorul radioului. Încotro?

Alexandru Olariu

Atunci când ne gândim la ceea ce reprezintă radioul pentru noi, tinerii, cred că mulți dintre noi ne aducem aminte de ultimele hituri pe care le-am auzit sau de câteva glume pe care le-au realizat DJ-ii acelor stații radio în încercarea de a ne ține aproape pentru o perioadă cât mai lungă de timp. În general, percepem acest canal de comunicare ca fiind locul care ne binedispune sau ne economisește timp când noi nu vrem să stocăm muzica noastră preferată pe un smartphone sau un mp3 player. Chiar dacă există și persoane care se abat de la această regulă, putem spune cu destul de multă încredere că tinerii nu se informează prin intermediul radioului tradițional, prin unde hertziene.

Social media, cu un avans considerabil în fața celorlaltor medii, asigură cantitatea de informații pe care tinerii o solicită pentru a fi conectați la status quo. În acest moment, interfața cea mai populară care ne permite să împărtășim informații cu prietenii noștri este Facebook, dar au existat și alte astfel de rețele sociale înainte de anul 2004 (anul în care a fost fondat Facebook). Există deja competitori în această piață, cel mai interesant fiind Google+. Fără nicio îndoială, peisajul social media din anul 2024 va fi cu mult schimbat de cel din prezent.

Totuși, subiectul acestui articol este rolul radioului în viața tinerilor. Ce poate învăța industria aceasta matură, unii ar spune chiar îmbătrânită, din modul în care internetul ne-a remodelat aproape tuturor obiceiurile de consum? În primul rând, trebuie să înțelegem că, pentru tineri, totul trebuie să fie disponibil 24/7, și la doar câteva clickuri distanță. Viețile tinerilor de astăzi sunt cu mult diferite de cele ale părinților lor. Oralele sunt mai flexibile, experiențele nu au un timp alocat în care trebuie să se întâmple, puterea de adaptare la nou este considerabil sporită. Într-o lume în care trebuie să jonglăm multiple elemente, precum o slujbă, studii, relații interpersonale, există, în continuare, dorința de a fi informați, dar într-un mod în care nu interferează cu prioritățile noastre. Când a fost ultima oară când ați văzut un tânăr că

a realizat un efort conștient de a-și structura orarul unei zile în jurul unei emisiuni informative (nu cu valoare de entertainment) difuzată pe vechile media?

Peste ocean, în Statele Unite ale Americii, se întâmplă un fenomen care merită din plin atenția noastră. Este vorba despre răspândirea rapidă a emisiunilor similare cu cele radiofonice, în format audio, dar înregistrate și distribuite pe internet. Termenul se numește “podcast” și pare că vine să rezolve această problemă pe care am conturat-o în prima parte a articolului.

Odată cu apariția internetului, procesul jurnalistic s-a democratizat substanțial (practic, oricine deține o conexiune la internet putea să devină o voce care să împărtășească evenimente din comunitatea sa locală). Aceeași democratizare o observăm și în producția audio/video. Odată rezervate doar celor mai mari studiouri de producție, uneltele necesare pentru a înregistra sunet la o calitate acceptabilă au devenit mult mai accesibile. Din punct de vedere economic, această nișă are un potențial de creștere enorm, dar impactul social este cel către care ar trebui să ne direcționăm interesul.

Atunci când combini avantajele unei tehnologii de transmitere a informației precum sunetul (poți realiza o sumedenie de alte activități în timp ce ascuți radio, dar nu în timp ce citești un ziar), cu avantajele de distribuție a acelei informații pe care le oferă internetul, obții o combinație care poate chiar să fie plăcută și îndrăgită de un public tânăr.

Este un sentiment extrem de plăcut să poți găsi un creator de conținut pe care îl agreezi, și să poți obține informații din partea lui într-o manieră cu mult mai expresivă și mai captivantă decât cuvântul scris; să te simți ca și cum ai fi în aceeași încăpăre cu el, și totuși să fii în metrou sau într-o piață publică.

Din punctul meu de vedere, modul în care vom realiza radio în următorii ani se va schimba în mod radical. Muzica va rămâne în FM, dar informația cea mai valoroasă va fi disponibilă sub forma podcasturilor.

Trăim o nouă epocă de aur a radioului.

Dacă știi unde să te uiți.

<http://radio.unsr.ro/>

INTERVIU

Lucrurile puteau fi altfel... Așa s-a și întâmplat!

Maria Dicusar

Vara lui 2013 a însemnat, pentru mulți absolvenți, pentru toți absolvenții lumii, desprinderea bărcii de faleză – de liceu... și trecerea oceanului – c'est à dire debutul vieții de student.

Ei bine, pentru mine a fost suficient să trec doar Prutul, ca să-mi zic: „START, viață de student!”

Apropo de Prut! L-am trecut, pentru că, de loc, sunt din Republica Moldova. Mă numesc Maria Dicusar, iar la Universitatea „Vasile Alecsandri”, din Bacău studiez Comunicare și relații publice, anul întâi... Dar scopul articolului dat nu e, în fapt, să vă vorbesc despre mine.

În cele ce urmează, mi-am propus să realizez un interviu cu colega mea, Oxana Morari, studentă la CRP; Interviul nu este unul în care ne spunem vorbe de

cafenea..., pur și simplu Oxana e cea care m-a ajutat să subliniez deosebirile dintre domeniul de Comunicare și relații publice de la Universitatea din Bacău și cel de la Universitatea Chișinău:

– Ai avut șansa să-ți începi viața de student la Chișinău, în cadrul Facultății de Jurnalism și Științe ale comunicării. Vorbește-mi despre primele tale senzații! Cum e să fii studentă la Chișinău?

– A fost foarte frumos! În primul rând, pentru că am avut colegi foarte deștepți, frumoși, talentați cu care am concurat sănătos, mai ales că fiecare-și avea propria personalitate, un mod de gândire original. Totodată, nu pot să nu menționez faptul că există o diferență de predare a profesorilor de la Chișinău și cei de la liceu. În ceea ce privește disciplinele, cele de la Chișinău sunt total diferite de acestea pe care le studiem la Bacău. Deși, într-o oarecare măsură, m-au cam speriat, pentru că mi-au părut puțin plictisitoare, spre deosebire de ceea ce avem aici.

– După o lună de studii la Chișinău, ai luat hotărârea să vii la Bacău, optând pentru aceeași facultate și program de studii. Cum e să fii aici studentă?

– Păi, la început, tot făceam comparații între colegii de-acolo și cei de-aici. În mare parte, mă regăseam în cei pe care i-am cunoscut la Chișinău, poate pentru faptul că eram deja obișnuită cu ei, între noi stabilindu-se o relație colegială. Aici, cu toate acestea, mi-au plăcut foarte mult disciplinele; deasemenea, cărțile de specialitate sunt cu adevărat captivante, spre deosebire de cele de la facultatea din Chișinău, pe care le citeam mai mult din datoria de student, decât din plăcere.

– Mi-ai anticipat, cumva, întrebarea, când ai menționat despre cărțile de specialitate; cât de mare este diferența dintre programul de studii de la Chișinău și cel de la Bacău?

– Nu știu cât e de mare, pentru că, într-o oarecare măsură, disciplinele se aseamănă. Diferența constă în sistemul de organizare la nivel de facultate. Aici ai de unde alege: ți se oferă șanse extraordinare de a te implica în voluntariat; Profesorii sunt foarte deschiși cu studenții, mai ales cu noi, basarabeni. La Chișinău, relația profesor-student e mai rece; Poate că am această impresie, pentru că aici am avut destul timp pentru a-i cunoaște mai bine, dar nu pot să spun că profesorii de la USM (Chișinău) mi-au fost antipatici; problema e că unii dintre ei utilizau un vocabular de lemn, nouă, studenților fiindu-ne dificil să asimilăm informația de specialitate. Profesorii așteptau de la noi răspunsuri pe măsură, ceea ce era foarte complicat, mai ales în primele zile de facultate.

– Aici, la Bacău, ai colegi sau colege de grupă basarabeni?

– Da, cred că suntem vreo șase-șapte basarabeni.

– Au reușit acești șapte studenți să creeze o mică Basarabie?

– Păi, nu știu dacă anume acei șapte au reușit asta; Stau pe un palier cu basarabeni, iar în campusul universității mai e un cămin, și-acela plin de basarabeni. Astfel, Basarabia e peste tot aici! Mă simt ca acasă.

– Ai vrea să te întorci la Chișinău, să-ți continui studiile acolo?

– Nu! Sigur că nu! Aici, facultatea imi oferă mult mai multe posibilități de afirmare; nu văd un motiv rațional pentru care aș alege să mă întorc la Chișinău, mai ales că la noi, în republică, corupția e la un nivel ridicat, iar din această cauză, studiile nu sunt neapărat calitative. Bacăul îmi oferă șansa să mă implic în multe activități; aici ai mult mai multe oportunități la dispoziție unde ai putea să faci practică de specialitate. Deasemenea, aici bibliografia, la oricare disciplină, e una foarte bogată, captivantă și, cel mai important, mai disponibilă decât cea de la Chișinău, pentru care am fost nevoită să cuturei toată capitala, numai ca să dau, în sfârșit, de o carte anume.

– Ai spus inițial că ai reușit la Chișinău să legi relații bune cu colegii, cu profesorii; Cât de greu ți-a fost să iai hotărârea de a te înscrie la facultatea din Bacău?

– A fost, într-adevăr, o decizie dificilă, mai ales că mama mea, la început, era categoric împotrivă ca eu să vin încoace. Până la urmă, am venit totuși la Bacău, mama căzând de-acord cu mine, și, iată-mă aici! Aici, și nu altundeva, pentru că o diplomă românească e o diplomă europeană, iar o diplomă moldovenească nu e nici măcar moldovenească, pentru că, chiar deținând-o, n-ai aproape deloc șansa să te angajezi în câmpul muncii. Aici e altă treabă!... E o experiență nouă, de neuitat!

– Ai venit aici cu o mare speranță, aceea de a face jurnalism. Cum ai reacționat, aflând că vei face, de fapt, CRP?

– Îmi place foarte mult facultatea pe care o frecventez! Mai ales că o găsesc mult mai interesantă și diversificată decât jurnalismul! Și, chiar dacă aș vrea să fac cândva jurnalism, aș putea s-o fac în mod independent. Inițial, am vrut să merg la Cluj, la Facultatea de Jurnalism, dar, acum, să mi se ofere un loc la această facultate, nu-l accept, sigur! M-am îndrăgostit de comunicare și relații publice! ☺

– La final, ce vrei să le urezi colegilor tăi? te poți adresa și celor de la Chișinău?

– Păi, le urez baftă la examene, să-și urmeze inima și să facă ceea ce-i definește cu adevărat, căci așa se iau cele mai corecte decizii.

– Merci mult pentru interviul acordat! Și ție, succes la examene!

If you're not going to speak up, how is the world supposed to know that you exist?

Irina-Ioana Mihalache

Despre DEBATE...

Trăim într-o lume în care trebuie să știm să luăm inițiativa, să ne afirmăm și să ne promovăm.

Inițiativă , *afirmare*, *promovare*, sunt câteva dintre condimentele ce duc către o rețetă de succes... Teoria pare a fi simplă. Rămâne totuși întrebarea cheie: *cum?*

Răspunsul este: profitând de oportunități. Dezbateră a reprezentat o astfel de oportunitate pentru mine.

Să vă familiarizez însă cu termenul de DEBATE. *Debate-ul* este un sport intelectual care îți dezvoltă gândirea analitică, abilitatea de a vorbi în public, spiritul de echipă și nu în ultimul rând, cunoștințele legate de problemele cele mai arzătoare la nivel național și internațional .

Universitatea „Vasile Alecsandri” are propriul Club de Debate din care fac parte studenți frumoși și valoroși de la diferite specializări: de la Comunicare și relații publice, Filologie la Științe economice, Informatică ori Kinetoterapie. Fiecare are propria personalitate, propriul stil, propriile preocupări, dar indiferent de studiile pe care le urmează, ceea ce îi unește este pasiunea pentru debate.

De ce aleg studenții să-și dedice timpul dezbaterilor? Pentru că au descoperit că nu se rezumă totul doar la a vorbi fără niciun rezultat palpabil, așa cum sunt tentați să creadă majoritatea.

Dezbaterea îți dezvoltă gândirea analitică, abilitatea de a vorbi în public; îți oferă șansa de a socializa și de a interacționa cu ceilalți membri, de a te dezvolta ca persoană și de a te promova

Dacă ar fi să definim în câteva cuvinte dezbaterea, acestea ar fi: pasiune, oportunitate, interacțiune, argumentare, călătorii, dezvoltare.

Orice subiect are aspecte *pro* și *contra*, adică este *debatabile*, chiar și dezbaterea în sine. Mereu vor exista întrebări de genul: “De ce să particip la debate?”, la care răspunsul va fi: “If you’re not going to speak up, how is the world supposed to know that you exist?”

<http://debate-bacau.blogspot.ro/>

www.ardormoldova.ro

www.ardor.org.ro

Cuprins

Larisa Nedelcu - De ce nu? ... 5

STUDENT LA COMUNICARE ... 7

Larisa Nedelcu, Andreea Ciocan - *Student băcăuan în timpul liber*
Răzvan Secetă - *Studenția ca alegere*

COMUNICARE ȘI PR ... 13

Cristina Bolohan – *Indicatori comportamentali și comunicare nonverbală*
Andreea Toma - „Ori găsim un drum, ori facem unul”
Ana-Maria Vereș - *Șase pași pentru o comunicare de succes!*
Alexandru Pococi - *Ce reprezintă un comunicator în România zilelor noastre?*

RECENZIE ... 21

Alina Budău - *Ghid de relații publice*

CAMPANII DE COMUNICARE ... 23

Larisa Macarie, Oana Hanganu - *O poveste simplă*
Madalina Lechea - *Zâmbete pentru copii*

NOILE MEDIA ... 29

Ana-Maria Iojiță - *Facebook și capcanele sale*
Alexandru Olariu - *Tinerii și viitorul radioului. Încotro?*

INTERVIU ... 33

Maria Dicusar - *Lucrurile puteau fi altfel...Așa s-a și întâmplat!*

Irina-Ioana Mihalache – *Despre DEBATE ...37*